

LÆRERNES
MISSIONSFORENING

Gud – lad din herlighed
komme over hele jorden
Salme 57,6)

LMF-Bladet

NR. 2 April 2023

LMF's kontor

Peter Michael Lauritzen,
forretningsfører
Skovhøjen 16
3230 Græsted

Tlf. 41 82 50 22

E-mail: kontor@lmfdanmark.dk

www.lmfdanmark.dk

Bank: Danske Bank

Reg: 9570, konto: 8000484

MobilePay: 41847

LMF's bestyrelse

Henrik Nis-Hanssen (formand)

Ånumvej 11

6900 Skjern

Tlf.: 30 49 18 04

E-mail: formand@lmfdanmark.dk

Anne Karin Lauritzen (næstformand)

Tlf.: 60 59 31 00

Dorthe Skov-Østergaard (sekretær)

Tlf.: 29 46 51 10

Peter Lanting 27 96 50 16

Elizabeth Padillo Olesen 30 45 04 14

Susanne Madsen 60 61 20 84

Mirjam Bjerre 51 75 70 47

Heidi W. Dyremose (suppleant)

Tlf.: 30 60 18 99

LMF-Bladet

Ansvarshavende redaktør:

Peter Michael Lauritzen

Bladets artikler er ikke nødvendigvis
udtryk for foreningens holdning.

Deadline for artikler til næste nummer er den 5. maj 2023.

Næste blad udkommer juni 2023

LMF-Bladet nr. 2, 2023

v. forretningsfører Peter Michael Lauritzen

Kære alle LMF-medlemmer

Det har været en udfordrende men også en spændende tid, siden jeg overtog forretningsførerjobbet fra Finn ved årsskiftet. Det kunne have været meget nyttigt, hvis jeg havde haft en baggrund som bogholder, hvilket jeg ikke har. Finn har opereret med to computerprogrammer i forhold til at holde styr på medlemmer og regnskab, og det har været en stor mundfuld for mig at prøve at håndtere disse programmer, foruden alt det andet, som jobbet indebærer.

Jeg står i stor taknemmelighedsgæld til flere personer, som har hjulpet mig og uden hvis hjælp, jeg havde måttet give op. Finn har prøvet at indføre mig i de mange forskellige arbejdsområder, og han har ydet en stor indsats. Den tid han har haft til at introducere mig til jobbet, har dog langt fra været tilstrækkelig til, at jeg kunne blive effektiv i jobbet. En stor tak skal lyde til alle de personer, som har givet af deres tid til at hjælpe mig til større forståelse og kompetencer i forhold til arbejdet. Tak også til alle jer, som har bedt og beder for mig.

INDHOLD

Andagt af Berit Østby	3
Bestyrelsens hjørne	4
En stemme fra Indonesien.....	5
Nyt fra Jette og Lyle Hall.....	6
Rebecca vil give fattige børn en fremtid..	8
Baruas familien	10
Nyt fra Valentim Pinheiro, Brasilien.....	12
Uddrag fra Nyhedsbrev af Lydia.....	13
Nyt fra Mony og Susanne (uddrag)	14
Uddrag fra Nyhedsbrev af Noomi	15
Nyhedsbrev fra Else Højvang	16
Nyhedsbrev fra Rebecca Overgaard	18

Forsidefoto: Affaldssortering i Siem Riep

GLÆDE OG FÆLLESSKAB - fordi vi er nye skabninger i Kristus af Berit Østby

"Hvis nogen er i Kristus, er han en ny skabning"

Ordene ovenfor er en dyb sandhed, som alle os, der tror på Gud kan nyde i viden om, at alt hvad vi har oplevet af fejltrin, nederlag, skam og smertefulde oplevelser, er glemt af Gud, når vi giver det til ham, som gør alt nyt!

Men ordene får en ny betydning, når jeg besøger Deborah Centret i Etiopiens hovedstad, Addis Ababa.

Pigerne sidder i en rundkreds omkring sofabordet og griner og sludrer sammen. De er alle tidligere kommercielle sexarbejdere og bor nu på Deborah-hjemmet, som drives af gadebørns-organisationen "Win Souls for God" (Vind Sjæle for Gud). Og det er præcis, hvad WSG ønsker at gøre: at bringe mennesker ud af mørket og ind i fællesskab med Gud. Pigerne kommer fra forskellige dele af landet, de fleste med håbet om at arbejde i Addis, så de kan forsørge deres familier. Derudover har de forskellige religiøse tilhørsforhold, og der er ingen krav om, at de skifter religion, mens de er på Deborah, men der er krav om, at de følger bibeltimerne og deltager, når der er morgenbøn hver dag.

Jeg besøger Deborah, som en del af mine opgaver for Promissio, som er WSG's hovedpartner med hensyn til økonomisk støtte. Og gæstfriheden er der som altid, udtrykt i den etiopiske kaffeceremoni, hvor de rister, støder og koger kaffen, mens vi alle sidder og ser på og sludrer. Mens jeg ser på ansigterne omkring mig, kan jeg se, at flere af dem, der tidligere var lukkede og præget af et hårdt liv, nu har fået et nyt lys over sig.

For her på centret møder pigerne Guds kærlighed gennem gode medmennesker og gennem hans eget ord, og de oplever et fællesskab, hvor de bliver accepteret med den ret tunge "bagage", de kommer med. De kommer med deres forskellige baggrunde, personligheder og temperamenter, og bliver rystet sammen i et unikt fællesskab over 1-2 år, hvor de kommer til at gå i skole og også lærer et fag, så de til sidst kan stå på egne ben. I deres tid på Deborah får de hjælp til at håndtere forskellige traumer, som de har fra de oplevelser, de har haft. Den skam, selvforagt og tomhed, som mange har følt, må gradvist vige for glæden ved at føle sig elsket og accepteret af Gud på grund af det, Jesus Kristus har gjort for dem på korset. De oplever, hvad der står i 2 Kor 5,17, at "hvis nogen er i Kristus, er han en ny skabning. Det gamle er forbi. Se, alt er blevet nyt."

Og de kan ligesom os tilslutte sig ordene i Salme 40, 1-3: "Jeg ventede og ventede på Herren. Og han bøjede sig ned til mig og hørte mit råb. Han trak mig op fra den forfærdelige afgrund, ud af den mudrede sump. Han satte mine fødder på klippen og sikrede mine skridt. Han lagde en ny sang i min mund, en lovsang til vor Gud. Mange vil se det og frygte, og de vil stole på Herren."

Bestyrelsens hjørne

af Elizabeth Padillo Olesen

Den 5. marts 2023 var min sidste dag på jobbet. Der blev afholdt fællesgudstjeneste med den danske og den internationale menighed i Simon Peters Kirke i Kolding med efterfølgende afskedsreception, for at sige tak for 12 og et halvt års arbejde med Kolding Provstis tværkulturelle arbejde. Der var mange taler og gaver, og jeg kunne mærke, at min indsats i jobbet blev højt værdsat.

Arbejdet har givet mig mulighed for at være en del af kirkens opgave med at konkretisere Guds barmhjertighed, kærlighed og gæstfrihed over for fremmede, indvandrere, gæstearbejdere, flygtninge og nydanskere. Det var faktisk en vision hos 31 lokale kirker i Kolding Provsti, som på et møde i 1995 med overskriften 'Provsti på vej' oprettede Tværkulturelt arbejde i Kolding Provsti. Først var Kamallesh Biswas fra Indien ansat. Kamallesh døde i 2009, og jeg blev opmuntret til at søge stillingen. Jeg havde på det tidspunkt en lærerstilling på Munkevangenets Skole i Kolding.

Jeg blev indsat i jobbet den 1. august 2010, og netop samme år blev jeg inviteret til at sidde i LMF's bestyrelse. Det var Karin Mogensens opmuntring, der fik mig til at sige ja. Jeg har betragtet LMF som en stor støtte til mit job for de fremmede og indvandrere. Mens jeg arbejdede fuld tid for Tværkulturelt arbejde i Kolding Provsti, var mit engagement i LMF's bestyrelse også en stor inspiration til at genopfriske Guds kald i mit liv.

Det har været et stort privilegium at opleve mennesker med forskellige religiøse baggrunde træde ind i kirken for at deltage i Sprogcafe, brunch-fællesskaber, Toner på-

Tværs, Kvinder Møder Kvinder, osv. og dele deres talenter, erfaringer og mad. Det har været et møde med mennesker fra andre trosretninger, der i nødens stund går ind i en kirke for at tænde et lys eller bede bønner på deres egen måde og sprog.

Jobbet har fået mig til at få øjnene op for arbejdet i kirker og andre organisationer i landet, der konkretiserer Guds kærlighed i livet for flygtninge og fremmede i lokalsamfundet.

Jobbet gjorde, at jeg også så verden uden for Danmark og uden for de danske kirker. Studieturen til England, hvor det var muligt at se en kirke, som åbnede sine lokaler eller tilbedelseshuset, hvor de hjemløse kunne finde en seng at sove i under de kolde vinternætter.

Studieturen på NEST (Near East School of Theology) i Beirut (Libanon) sammen med præster fra Haderslev Stift, som blev mulig ved biskoppens bevilling, gav mig mulighed for at se kirkers og moskeers samarbejde. På vores besøg ved en Shiah moske, oplevede jeg, idet jeg var havnet blandt de muslimske kvinder, der bad til Allah, at jeg samtidig kunne bede til Jesus i stilhed i den forsamling af muslimer.

Når jeg nu har afsluttet min ansættelse i Kolding Provsti, kunne jeg også vælge at sige farvel til LMF, men det kan jeg ikke.

fortsættes på side 18

Bed for LMF's bestyrelse! Næste bestyrelsesmøde er 22. april

En Stemme Fra Indonesien

Kære venner

Gud har gjort store ting for os, og vi er begejstrede for at gå ind i et nyt år. Vi fornemmer, at Gud er ved at gøre noget helt specielt for os. Efter en lang ”vinter” med restriktioner og begrænsninger pga. Covid 19 pandemien, er dørene nu for alvor åbnet til Indonesien og Bali.

En af vores ledere på missionsbasen på Bali udtrykte det sådan: ”Jeg ved ikke, hvordan vi klarede det under pandemien. Vi kunne se, at vi kun havde ressourcer til november 2020, men Gud har holdt os i sin hånd, og ført os igennem til i dag. Nu går vi ind i en ny tid”

Korte kurser

Vi er taknemmelige for den frihed, vi nu har til at tilbyde kurser, som vil træne og udruste til et sundt, udholdende og effektivt liv og kald i mission.

Discipelskabs Trænings Kursus (DTS)

Vores DTS fokuserer på at lære Gud at kende og gøre Ham kendt. Mange elever oplever for første gang Guds hjerte og kald til mission gennem dette kursus. Vi glæder os over både indonesiske og udenlandske elever, som siger ja til Guds kald.

School of Worship

Vores lovsangsskole fokuserer på, at Gud er centrum for vores liv. Gennem lovsang oplever vi, hvem Gud virkelig er. Han er centrum for vores liv og kilden for alt, hvad vi har behov for i vores liv og i mission.

Community Development Seminar

Seminaret for udvikling af nærmiljøet fokuserer på, at Gud kalder os til at forvalte den verden, Han har skabt. Han har kun gode og fuldkomne planer for os. Jeg deltog selv i dette kursus og var meget udfordret.

Efter undervisningen rejste vi alle ud i små teams til forskellige steder: Bali, Indonesien og Thailand. Overalt er vi blevet mødt med interesse og taknemlighed. Vi glæder os særligt over dem, som tog imod Jesus, som deres frelser og Herre. Fra den dag af kom den virkelige forandring.

Member Care Foundational Course

I november deltog jeg i et basis kursus i medarbejderpleje, for at forberede mig på en ny opgave. I år kan jeg fejre 30 år i missionsarbejdet, efter jeg startede i september 1992.

Fortsættes næste side

Billede : Sikke en fest! Medarbejdere, Frivillige, DTS Outreach Teams fra Australien og Kona (Hawaii), King's Kids medarbejdere fra Brasilien og Indonesien og 60 børn fra nær og fjern.

I maj 1992 kom jeg til Albanien, i 2010 til Holland og i 2014 til Indonesien. Jeg er dybt taknemlig for al støtte, forbøn, vejledning og opbakning, jeg har fået i mit kald og liv i mission indtil i dag. Den erfaring vil jeg gerne give videre til den næste generation af missionærer. Derfor har jeg sagt ja, til at lede et nyt team, som skal fokusere særligt på medarbejderpleje for vores medarbejdere på basen på Bali, og hvor Gud ellers kalder dem til.

En eksplosion af liv

Lige før jul fik vi en kæmpe julegave. En stor "King's Kids" lejr måtte i sidste øjeblik flytte ind hos os. "King's Kids" er Ungdom Med Opgaves undervisnings og evangelisations program for børn. Forinden var 2 forskellige DTS outreach teams (missionspraktik teams) kommet: det ene fra Australien, det andet fra en familie-DTS i Kona, Hawaii. Familie-DTS'en kom med 4 familier, hvor af 13 var børn. Derefter kom medarbejderne for "King's Kids" lejren, både fra Indonesien og helt fra Brasilien. Og til sidst kom alle børnene. Vi har aldrig haft så mange gæster på besøg på én gang. Vores base eksploderede af nyt liv. I de næste 2 uger lød der en skøn klang af børnenes latter, lovsang og aktiviteter. Mange fik et nyt møde med Jesus, som de gladeligt fortalte os andre. Efter at de alle er taget hjem, sidder vi tilbage med en stor tak til Gud for Hans vidunderlige profetiske tale til os gennem 60 børn. Dette er en ny tid for os og for Guds rige på Bali."

Tak for forbøn

Tusind tak til jer, som læser dette nyhedsbrev og står sammen med mig og mine venner i missionsarbejde på Bali. Det sidste halve år har vi virkelig set, at Gud har vendt en meget kaotisk situation pga. Covid 19-pandemien til en åben dør. Jeg er sikker på, at det er pga. jeres bønner, at vi nu ser et gennembrud for Guds rige. Både at udlændingene kan komme ind og hjælpe os, men også at mange har åbnet deres hjerter for Jesus. Det har vi heller ikke oplevet før. Bed for os stadig: at vi må fortsætte med frimodighed og ydmyghed i de opgaver, som Gud kalder os til, og at Gud må bevare dem, som i tro har taget imod Ham, som deres eneste frelser. Må Gud velsigne jer og bringe nyt liv midt i vinterens kulde.

Kærlig hilsen fra Stella Christtreu

Nyt fra Jette og Lyle Hall

Kære familie og venner,
2022 var et år med forandring for os og det var det måske også for dig/jer? Vi er taknemmelige for, hvordan Herren har taget sig af os på så mange måder. Det har været et år med farvel til gamle venner og goddag til nye venner. Jeg er altid forundret over, at når vi stoler på og hviler (stadig ved at lære, hvad det betyder) i Herren, så tager han sig af os. Vi forstår måske ikke alt, men vi skal forblive trofaste.

Vi forlod Tanzania i juli og har midlertidigt slået os ned i South

Carolina, hvor vi bor hos gode venner på et dejligt sted. Naomi længes af og til hjem, men klarer sig godt i gymnasiet og har tilpasset sig et anderledes liv her i USA. At skulle gå med sko, tror jeg, har været en af hendes største forandringer, haha.

Jette savner også sine venner i Iringa, men hun holder alt kørende på hjemmefronten. Hun har indsendt sine Green Card ansøgningspapirer, så hun er nu inde i systemet. Vi regner med at høre noget i løbet af de næste par måneder, og derefter starter vi statsborgerprocessen. Hun er med i en bibelstudiegruppe for kvinder, samt frivillig ved sportsbegivenheder på Naomis skole og nyder at være på samme kontinent som de tre store piger igen.

Universitetspigerne: Rachel, Acacia og Mikaela har travlt på deres forskellige skoler. Mikaelas rugbyhold vandt det nationale mesterskab, så det er vi meget stolte af. Vi er taknemmelige for, at alle pigerne kunne være sammen med os til Thanksgiving såvel som til jul.

Jeg (Lyle) fortsætter med at tale og undervise, når muligheden byder sig både her i USA og i udlandet. Jeg var en tur i Norge i begyndelsen af december, men måtte aflyse en planlagt tur til Tanzania og Kenya på grund af nogle helbredsproblemer, primært forhøjet blodtryk, som nu bliver undersøgt og behandlet. Godt at være her i USA for alt dette. Vi sætter pris på jeres bøn om fortsat sundhed og beskyttelse.

Fremtiden: Vi fik ikke den stilling, vi havde søgt som Missionaries in Residence på John Brown University i Arkansas, hvor Acacia er studerende, så nu synes vores muligheder at være helt åbne igen. Vi kan muligvis blive her i SC, men vi er villige til at flytte, hvis Herren har et andet sted til os. Bed gerne om klarhed og vejledning for os.

Rebecca vil give fattige børn en fremtid

Rebecca Würtz Jespersen er rejst til Papua Ny Guinea for at undervise på en skole og give børnene grundlag for at læse videre og tjene deres land. Og børnene har lyst til at lære, fortæller hun.

Af Svend Løbner, freelancejournalist

- Jeg vil undervise børnene som Papua Ny Guineas fremtidige ledere, fortæller Rebecca Würtz Jespersen.

Sammen med sin mand Tajs er hun sendt af MAF til Papua Ny Guinea øst for Indonesien. Rebecca er nyuddannet lærer og er lige nu i fuld gang med at undervise på en international skole i Mount Hagen, hvor også lokale børn får en grundig skolegang.

MAF står for Mission Aviation Fellowship, og er verdens største humanitære flyselskab. Med 123 fly når MAF ud til afsidesliggende områder i 27 udviklingslande, så isolerede mennesker kan modtage nødhjælp, medicin og håb gennem det kristne budskab.

Vil udruste en hel generation

Således også i Papua Ny Guinea, hvor bjerge og jungle bevirker, at 80 procent ikke har adgang til sundhedsydelser. Og hvor kun 62 procent af befolkningen har lært at læse og

skrive, før de fylder 15 år.

Det er her Rebecca Würtz Jespersens indsats kommer ind.

- Det er så fedt at have med børn at gøre i en skole, som vil udruste en generation til at lede landet ind i en bedre fremtid. Det er fantastisk at kunne give børnene, hvad de skal bruge til deres uddannelse og deres videre liv i uddannelsessystemet, fortæller Rebecca. I skrivende stund har hun undervist på skolen i Mount Hagen i to uger, og hun er begejstret:

- Det har været helt vildt spændende, lærerigt, hyggeligt og travlt fortæller hun på Facebook.

Elever har lyst til at lære

Her fortæller hun også om sin hverdag:

- De fleste dage har jeg været på skolen fra 7.45 til 17.30, hvor jeg har givet den gas med at undervise, planlægge og forberede materialer til året. Jeg er kommet rigtig godt ind på min 1. og 2. Klasse, som består af 10 skønne elever med store smil, masser af energi og lyst til at lære. Jeg holder meget af dem og er vild med at være deres klasselærer.

Skolen har også indarbejdet en børneklub i programmet.

- Hver morgen har vi 40 minutter med bibelhistorie, sang og aktiviteter. Det er en kæmpe gave! Jeg underviser dem også i engelsk, matematik og billedkunst, fortæller Rebecca.

'De har så meget at give af'

Mens hun underviser flyver Tajs med MAF ud til de isolerede mennesker for at filme og fortælle den gode historie om det, MAF betyder i det fattige land. Tajs har erfaring fra produktion af kortfilm og spillefilm.

Parret er udsendt af MAF med støtte fra deres hjemmekirke, Lundehøj Kirke i Herlev, og fire andre kirker. Og de får gode anbefalinger med på vejen:

- De har så meget at give af. Det falder dem så naturligt at møde nye mennesker og nye udfordringer. Og det falder dem så naturligt at dele deres tro, fortæller deres præst Michael Skov Rygaard Andersen fra Lindehøj Kirke i Herlev.

PAPUA NY GUINEA:

- Øens 9 millioner lever i små landsbyer isoleret fra hinanden af høje bjerge og tæt jungle.
- Isolationen har medvirket, at befolkningen taler 800 forskellige sprog og dialekter.
- 40 procent er ekstremt fattige og lever for under 12 kroner om dagen.
- Kun 62 procent har lært at læse og skrive, før de fylder 15 år.
- 80 procent bor udenfor sundhedsvæsenets rækkevidde. Der er kun én læge per 10.000 indbyggere (I Danmark er der 40).
- MAF har i 70 år bundet landet sammen med fly lastet med nødhjælp, sundhedsudstyr, skolemateriale og kristen litteratur.
- MAF flyver med 9 fly til omkring 200 destinationer.

BARUAS FAMILIEN

Februar -nyhedsbrev 2023

Til alle vores værdsatte venner, bøns- og missionspartnere!

Så er det tid til lidt nyt fra vores kanter igen. Mange spørger til Winterford, tak for det! Han har det godt, og det har vi i øvrigt alle under omstændighederne, hvor vi fokuserer på at være taknemmelig under alle forhold.

Vi havde alle glædet os til at kunne fejre jul i Danmark sammen med Winterford, men sådan kom det ikke til at gå, desværre. Så her står vi og har brug for lidt ekstra forbøn nu.

For at Winterford kan komme til Danmark, skal han have fornyet sit Schengen-visum. Det skal han have hvert 3. år. Førhen har det max. taget en uge enten i Singapore eller Sydney. Denne gang startede vi processen den 10/12-2022, og Winterford tog til Sydney den 23. december. Han venter stadig i Australien på at få sit pas tilbage fra udlændingestyrelsen i København. Det har været 10 lange måneder væk fra hinanden, og vi kan næsten ikke vente længere. Vi undrer os og beder, faster og håber han kommer inden udgangen af denne måned. Det må I gerne være med til at bede for vil ske.

I mens han venter, har han været på to forskellige YWAM-centre. Først i Sydney, hvor han har været med i deres maduddelingsprogram og har været sammen med lederskabet. De har arbejdet på et fremtidigt samarbejde mellem Lae- og Sydney-centrene. I skrivende stund er han i Townsville og har brugt tid sammen med dem dér, som er stab fra PNG. I øjeblikket er der en gruppe nordmænd på besøg. De ønsker at etablere et samarbejde på PNG i

med lederparret og teamet og hørt nyt om hospitalsskibet, der befinder sig i PNG, men bliver administreret fra Townsville. Han har været nødt til at ændre sin billet tilbage til PNG. Det har kostet penge hver gang. Billetten er nu ændret til den 20. februar. Det sidste, de danske myndigheder har forlangt, er en udvidelse af og betaling for en ekstra forsikringfor, at han må opholde sig i Danmark. Det er fremskaffet. Så nu er planen, at han tager tilbage til PNG, når han får sit pas retur, for så at vente der på, at der bliver midler til at købe billetten til Danmark.

Vi er usigelig taknemmelige for al forbøn for Marietta. Her i november fik vi bønsesvar – som vi også delte i sidste nyhedsbrev. Hun er blevet taget af hendes behandling, og har det bare godt, så hun er lige nu på DTS i Norge, hvor de er i gang med at forberede sig til, at de skal på fremstød sidst i marts. Marietta skriver selv nyhedsbrev nu, så for dem af jer, der gerne vil modtage hendes breve, kan I komme til det ved at skrive til min (Lone) mailadresse eller skrive i Messenger til Marietta på FB.

Livet går op og ned for de fleste, således også hos os. Thea kæmper bravt med at blive klar til at gå til Folkeskolens 9. klasses afgangsprøve her til sommer. Heldigvis er der musical på programmet, som hun nyder at deltage i. Hun lavede et

flot 9. klasses afgangprojekt om plastik i verdenshavene. Det fik hun megen ros for af læreren.

Martin bliver hjemmeundervist indtil sommerferien. Det giver ham en masse ro og genkendelighed, som han trives med. Han glæder sig til fodboldsæsonen starter op igen her i foråret, og er så småt begyndt at tegne igen efter en længere pause.

For mit eget vedkommende, er jeg nu skiftet fra at være afløser i Blæksprutten til at være elev. For tre uger siden startede jeg på SOSU-uddannelsen i Hjørring. Det er SÅ skønt at have fri hver aften og alle weekender. Jeg lærer en masse, er udfordret med brug af iPad, men det har været dejligt at møde nye mennesker. Vores indiske venner her i byen er lige flyttet. Det lader til at være godt for dem. Et af parrene venter familieførelse til foråret, så det bliver også spændende.

Jens, min bror, kommer på endnu et besøg i marts, hvilket vi glæder os til. Der vil blive to undervisnings-weekender for alle, der gerne vil have inspiration til hjemmebibelstudiegrupper, som kan vokse til netværk. Det første kursus er i weekenden 10.-12. marts her i det nordjyske. Der er få overnatningspladser for dem, der kommer søndenfjords fra, så det er først til mølle. Der er plads til max 20 deltagere.

Weekenden efter foregår det i Valby ved København 17. -19. marts fortrinsvis for lokale folk, der vil trænes. For yderligere information til begge weekender kan jeg kontaktes.

Vi takker for tanker, støtte og forbøn for vores familie, og udfordringerne vi står med. Vi vender tilbage, når vi har mere at berette. Vi har fortsat mission på PNG i fokus, og forbereder os, som vi nu bliver ledt til, da vi er i forventning til nye udfordringer.

Hilsen med salme 23 v 1-3

Herren er min Hyrde, han sørger altid for mig. Han leder mig til grønne enge og fører mig til det friske vand, han giver mig mod på livet og viser mig de sikre stier, for han er en god og trofast Gud!

Kærlig hilsen

Winterford og Lone, Marietta, Thea og Martin

PS. Efter dette nyhedsbrev var færdigskrevet, ringede Winterford og fortalte, at han var blevet kontaktet af de danske myndigheder i Sydney, og hans pas med visum er klar og kan afhentes her fra tirsdag d. 7. Han er stadig i Townsville. Hans billet er fra Sydney til Port Moresby den 20. Nu begynder vi at kunne skimte ankomsten i Danmark, da første forhindring er overvundet. Tak for fortsat forbøn for at vi får ham hertil.

Nyt fra Valentim Pinheiro i Brasilien

Mange februar-hilsner her fra os. Vi fejrede min mands 60 års fødselsdag sidste søndag, men også på den rigtige dag onsdag d. 8.02. Vi havde gæster og en del forberedelser forud for dette, som det var hans store ønske. Og vi fik malet her i vores hus og forbedret nogle ting, organiseret mere. Nonato fortsætter med fysioterapi 2-3 gange om ugen, og der er lidt fremgang med armen.

Vi planlægger indvielsen af kirkebygningen her d. 25. februar, men der er stadig en del, der skal klares. Vi er dog godt på vej. Hans bror, der er murer, har været her nogle få dage og hjalp også i sidste uge. Indtil videre er der regn, men i begrænset omfang, så jordveje er farbare endnu. Lidt forbedring er sket, som vi tog initiativ til. Vi afventer at kommunen også vil gøre noget her, så også skolebusserne kan køre normalt i hele regntiden.

Vi har holdt kreativt kursus for kvinder med god tilslutning og mange spændende aktiviteter om onsdagen, og i marts flytter vi en dag om ugen til et lokale i kirkebygningen. Vi vil også afholde nogle lørdag formiddage for den yngre generation her med nogle mødre som frivillige, men vi holder lidt længere påskelukket, da jeg planlægger at være i Danmark på kort visit fra d. 26.03 til 16.04, blot 3 uger omkring påsken. Jeg arbejder på puslespillet med aftaler og besøg, og jeg takker for forbøn for forberedelserne til at tage afsted. Også det skal kombineres lidt omkring Nonatos hverdag og de forskellige aftaler med fysioterapi, hospital etc.

Afsluttende her : Situationen i landet ændres på forskellig måde i kraft af ny regering, der er trådt til, men

det er en usikker tid på mange måder, og der er fortsat mange spændinger. Vi må tage en dag ad gangen og sætte vores lid til Herren. Vi må forsøge at være målrettede og følge med i ændringer, og orientere os om nye tiltag, der desværre nok kan begrænse tidligere frihed og øge vold! Nu i de næste uger har vi den komplicerede karnevalstid!

Guds velsignelser til jer alle ! Fra os med taknemmelige hjerter, Nonato og Kirsten Solveig.

Uddrag af nyhedsbrev fra Lydia

- missionærbarn i Cambodia

Hej, jeg hedder Lydia. Jeg vil godt fortælle lidt om mit liv i Cambodia. Da jeg først kom til Siem Reap, skulle jeg starte på en kristen skole. Jeg var generet, men så fik jeg en ven, der er mega sød. Hun hedder Maddy, og hun bød mig velkommen. Maddy er en anden missionærpige fra Tyskland. Først kunne jeg ikke snakke meget engelsk, men det lærte jeg efterhånden. Denne jul lukkede skolen, og jeg skulle starte på en ny. Det var ikke sjovt, men heldigvis skiftede Maddy med. Jeg har fået mange andre gode venner på den nye skole, men Maddy er stadig den, jeg leger mest med her i Cambodia. Den nye skole er ikke kristen, så for at vide, om der er andre kristne elever, spurgte Maddy og jeg de andre: "hvem tror du, der har lavet jorden?" Hvis de var kristne, vil de have sagt "Jesus". Nogle sagde, "det ved jeg ikke" men én dreng sagde, "Jesus", og så vidste vi, at han var kristen.

Til juleaften var jeg desværre syg, for jeg havde feber. Lidt senere blev jeg god igen, og jeg kunne åbne alle mine gaver.

NYHEDSBREV FRA MONY OG SUSANNE I CAMBODIA (uddrag)

I december 2020 var vort nyhedsbrev erstattet med fire artikler om menneskelig udnyttelse. Det er et emne vi i House of Care holder os opdateret på, så vi kan informere de børn og unge som vi arbejder med om farer og misbrug.

Forud for de fire artikler lavede vi en undersøgelse i løbet af 2020, velvidende at bagmænd og menneskesmuglere hele tiden finder nye måder og muligheder at udnytte folk på. Covid-19 blev en ny mulighed, som nu i stort omfang betyder, at unge mennesker er blevet ofre for menneskelig udnyttelse i Cambodia. Forskellen er bare, at det ikke er cambodianere, der er ofre denne gang, men at Cambodia er blevet destination for menneskehandel af udlændinge.

Svindel og afpresning for millioner

Det er primært kinesiske kriminelle bagmænd, der står bag den nye form for menneskelig udnyttelse med base i Cambodia. De annoncerer på nettet om vellønnede it-jobs i Cambodia. Mange folk i Asien har mistet deres arbejde pga. Covid-19; gode og anstændige jobs, som før Covid-19 gjorde dem i stand til at forsørge deres familier. I desperation og mangel på penge har de reageret på annoncerne om jobs i Cambodia. De er straks blevet tilbudt arbejde, og rejsen er arrangeret for dem. Nogle kommer med fly ind i landet. Andre er smuglet over grænsen. Vi taler primært om folk fra Thailand, Malaysia, Indonesien, Taiwan, Kina, Vietnam og Mellemøsten.

Når først de er i Cambodia, bliver deres pas taget fra dem, og de bliver tilbageholdt i bygninger uden mulighed for udgang.

Da ved de, at de er blevet snydt og blevet ofre for menneskelig udnyttelse.

Mange af dem får et it-job, som går ud på at kontakte folk i deres hjemland og afpresse dem for penge. De taler sproget og kender de lokale forhold. Mange modsætter sig denne opgave, men bliver fysisk afstraffet og tvunget til arbejdet. Andre bliver seksuelt misbrugt, og der går rygter om trusler om fjernelse af organer. Det er et meget stort kriminelt netværk, og ofre fortæller, at de af flere omgange blev solgt til andre bagmænd. Ofre har sat livet på spil for at slippe væk, fx. ved at springe ud fra de bygninger, de var indespærret i under transporten fra én bagmand til en anden.

House of Care's reaktion og aktion

I House of Care tager vi ubetinget afstand fra menneskelig udnyttelse i enhver form og overfor enhver. Vi bruger vores platform til at formidle information til vore målgrupper om typer af misbrug og menneskehandel. Men i dette nye tilfælde ser vi mere, at opgaven er at ændre cambodianere's menneskesyn på udlændinge i nød. Mange cambodianere er opvokset med, at udlændinge er kommet dem til hjælp, som den barmhjertige samaritaner. Nu er udlændinge i nød, og har brug for at møde cambodianere som den barmhjertige samaritaner. House of Care ser det som vores opgave at skabe dialog blandt vore målgrupper om næstekærlighed og omsorg for fremmede.

Uddrag af Noomis nyhedsbrev fra februar 2013 - missionærbarn i Cambodia

Jeg vil gerne fortælle lidt om mit fede liv her i Cambodia.

Lige nu har vi besøg af Kenneth Merrild og Jens Peter Rejkjær. Kenneth er her, fordi han skal tage videoer og billeder. Jens Peter er her for at se LM's arbejde og skal fortælle om det når han kommer hjem til Danmark.

Hope School (min skole) lukkede for nogle måneder siden. Vi har været mega kede af det, fordi vi passede godt ind og havde mange gode venner.

Nu er vi startet på en ny skole, der hedder Tree House. Jeg er glad for, at mine venner fra Hope School er her, så jeg har nogen, jeg kender. Nu har jeg gået på Tree House i en måned.

I weekenden har vi været i Pursat for at holde konference. Det har været mega fedt at se alle missionærer, missionærbørn og volontører. Vi har spillet masser af spil fx. mafia, azul og kortspil.

Da missionærerne havde møde, legede vi med volontørerne. En af gangene legede vi på gokarts. Det var mega sjovt. Vi legede også vandlege. Det var bare fedt at se Johanne og Gustav igen. + Rebekka havde fødselsdag!

Nyhedsbrev fra Else Højvang, februar 2023

Sidst I hørte herfra var jeg ny, men nu er jeg hjemme i Ilulissat – det er blevet verdens centrum.

Livet, at færdes blandt fiskere og søfolk i havnen og være med til at drive hotel, så vi kan få midler til mission, er blevet hverdag.

Hver dag er jeg på havnen med min rygsæk med kaffe og te. I starten gik der 1½ måned, hvor vi bare sagde ”Hallo” til hinanden, men nu kender vi hinanden og sludrer og snakker alvorligt, som det nu falder sig for. Ja og de driller mig, når jeg føler det usikkert at gå ud på isen. Men de er født med det, jeg skal lige finde ud af hvad der sker, når isen slår revner, når vandstanden ændrer sig. Er det så sikkert? – de siger: ”Følg bare stjerne, vi har trådt”. Ja, her i vintertiden ligger jollerne ikke ved pontonbroerne som resten af året, for de er taget op, så de ligger til ved iskanten.

Jeg besøger også de skibe, der kommer til byen, og får en snak med nogen af besætningsmedlemmerne. I sommers var der

mange krydstogtskibe (60), men de kom ikke i havn, så det var om at være der, når de sejlede passagererne i land med små både, at hilse på de besætningsmedlemmer, der kom med dem og så sende blade med ud på skibet.

Trawlerne et lidt min udfordring, for der er kun 3 af dem, der har landgangsbro, så jeg kommer ikke ombord på de andre. Jeg er blevet for gammel til at springe fra kaj til bådene, så det bliver mest til en snak om sommeren med de, der er på dækket.

Den 15. november er det fiskerne og fangernes dag. I år har vi fået lavet en halsedisse til at dele ud Der er en tegning af en fisker i en jolle, og så står der ”Guutip aalisartut pilluaqquligit.” (Gud elsker fiskerne). De fik det sammen med et kort med ord til at tænke på vores opgave med at være forvaltere af Guds skaberværk, og hvordan Jesus færdedes sammen med mange fiskere, da han gik her på jorden. Næsten 300 poser blev delt ud. Opgaven er at finde naturlige måder at så frø/bidder af evangeliet på. Det her er en af dem. Ja, så har vi også Sømandsmissionens

blade, som vi for fremtiden vil have 4 gange om året, hvor der er forkyndelse i. Om eftermiddagen deltog jeg i kaffemik i to fiskerforeninger, hvor dagen blev fejret med forskellige konkurrencer. Hvem kan først binde 10 kroge på en line? Hvem fremstiller det bedste skjul til sælfangeri? Om morgenen var der konkurrence om hvem, der først fik skudt en sæl.

1. søndag i advent er en stor festdag her i Grønland, hvor man går i kirke. Der er tre gudstjenester her i byen. Alle hjem hænger jules stjerner op, som lyser byen op i mørket frem til Hellig 3 konger. Familier kommer sammen og spiser og har kaffemik. Jeg sagde til de indsatte i anstalten: ”I kan jo ikke komme hjem til familien og fejre advent Det kan jeg heller ikke, så skal vi ikke fejre det sammen?”. Så for andet år i træk har vi nu haft adventsfest sammen – jeg kommer med fire slags kage og to slags småkager. Det er festligt. I år fik vi også sunget nogle julesalmer. Forrige år kunne de ikke blive enige om hvem, der skulle synge for, så vi fik kun sunget en. Jeg fortæller lidt om advent og jul. En hyggelig eftermiddag

Den sidste uge inden jul var travl. Jeg fik delt 110 julepakker ud til sømænd og trawlerfiskere. Mange var hjemmestrikkede. Hvis du har lyst, kan du hjælpe med at strikke sokker, huer eller halsedisser til en sømand (<https://somsandsmissionen.dk/strik-til-en-soemand/>). Det luner – både gaven og det at der er nogen, der tænker på en, når man ikke kan være hjemme ved familien til jul. Derudover blev julen også anledningen til at bringe juleevangeliet til 382 hjem sidste år i form af en julepose med et kort med juleevangeliet på grønlandsk/filippinsk,

engelsk eller dansk (ja, nogle af arbejderne på fabrikkerne kommer udenlands fra) tegninger til farvelægning til børnene med begivenhederne i Betlehem samt labyrinter, farvekridt samt lidt godt til ganen. Det var til jollefiskere, arbejderne på byens to fiskefabrikker, havnearbejderne på transporthavnen og medarbejderne i de 2 butikker på havnen, der sælger fiskegryj. altså alle i det maritime miljø i byen.

Alt dette foregår med udgangspunkt i Hotel Søma, Sømandsmissionens hotel her i byen. Der hjælper jeg også til. Her i vinter-

månederne har jeg været her alene, kigget efter bygningerne, gjort lidt rent, pletmalet. Vi har haft 15 håndværkere boende, så værelserne har været lejet ud. De skulle bare have rent sengetøj en gang om ugen, ellers klarer de sig selv. Nu her fra midten af februar er vi begyndt at få gæster igen.

Bestyrelsens hjørne

Af Elizabeth Padillo Olesen

fortsat fra side 4.

LMF har igen og igen fået mig til at huske på mit løfte om at tjene Gud i hans vingård, så længe jeg lever.

Tak til alle LMF'ere, som jeg har lært at kende og mødt ved vore landsstævner og lokale møder mange steder i landet.

Tak for at kunne lytte til missionærernes beretninger og udfordringer og tak for, at vi fortsat kan bekræfte målet i livet om at ære Gud og afspejle hans herlighed gennem hele verden.

Nu og da spørger folk mig, hvad jeg skal gøre efter jobbet i Kolding Provsti. Selvfølgelig svarer jeg: min familie, de seks dejlige børnebørn og haven. Men tre kreative projekter vil fortsat også være min måde at prise Gud og være vidne til hans herlighed: at skrive digte, at skrive historier om den kristne tro, og at male billeder af kærlighed og håb. Min pensionisttid bliver ikke kedelig, og selvfølgelig har jeg LMF'ere, som jeg kan synge med og bede sammen med, når vi mødes.

Nyhedsbrev til LMF fra Rebecca Overgaard

I Siem Reap, Cambodja, har LM et samarbejde med en lille skole hos to lokale kristne, Yi og Saron. Her underviser vi, volontører fra LM, i engelsk mandag til torsdag.

Hver fredag bliver engelskundervisningen byttet ud med Value Class. Det er en time, der handler om gode værdier, eleverne kan tage med videre. Her underviser vi i et bredt udvalg af emner som: tandbørstning, Fadervor, juleværdier og håndhygiejne. De sidste par uger har jeg undervist i affalds-

sortering og det har været et kæmpe hit hos børnene.

I Cambodja er der ikke affaldssortering, som vi kender det i Danmark. En skraldespand i midt byen, på diverse gågader eller naturområder er et sjældent syn - så hvis man vil af med sit skrald, smider man det bare, hvor man står.

Sådan er tilgangen også til affald hos eleverne ude ved Yi og Saron. Hver gang vi har Kids Club, Value Class eller andet, hvor de får en lille plastikindpakket snack, smider de skraldet på jorden, hvis vi ikke minder dem om at smide det i skraldespanden.

Så for at undgå, at børnene smider med skrald og for at opnå en ren og pæn skole, har jeg hver fredag i februar undervist om skrald og affaldssortering for eleverne.

Undervisningen har stået på at snakke med eleverne om, hvorfor det ikke er godt at smide skrald i naturen, og hvad man kan gøre ved det. Derudover blev de også uddannet i, hvad skrald gør ved naturen og hvor farligt det kan være for natur, dyr og mennesker.

Børnene har også lavet en masse praktisk arbejde, som rengøring af området omkring og på skolen, hvor de spændte frem og tilbage og snart fik fyldt 100 poser med skrald til lossepladsen! De lavede også tegninger, hvor de skulle tegne affaldssortering og, hvilke skraldespande det forskellige slags skrald skulle i.

I den sidste time om skrald og affaldssortering, blev de introduceret til 4 nye skraldespande på skolen til: madaffald, papir, plastik og plastik flasker. Det var de ellevilde med! Fire friske fyre stillede sig straks bag skraldespandene, hvor de vejledte resten af klassen i, hvor det forskellige affald hørte til. Når en elev kom med noget skrald, stod der en anden lille fyr bag skraldespanden, som åbnede det rette låg og råbte: " Den skal i

her! Den skal i her!!”

Det er nogle meget villige og lærenemme elever. De lytter og suger den viden til sig, som vi giver dem, tager det med videre og bruger det! De fire skraldespande har ikke stået der mere end en weekend, og de er allerede fyldte med skrald fra området. Det skyldes kloge og engagerede elever.

Fremadrettet har vi planer om fortsat at bruge et kvarters tid den sidste fredag i måneden på at samle skrald med eleverne omkring og på skolen, for stadig at gøre dem opmærksomme på og minde dem om, at skrald ikke hører til i naturen.

**GLÆDE OG FÆLLESSKAB,
fordi vi er nye skabninger i Kristus**
af Berit Østby

fortsat fra side 3

Der sker noget utroligt, når klager, skam og selvforagt ombyttes til pris til vores Gud. Fokus flyttes fra os selv til Ham, Kongernes Konge og Herrernes Herre, og vi kan opleve, at dette nye liv i glæde og fællesskab er forankret i noget meget dybere end menneskelig selvforbedring, nemlig i Gud, "for hvem mørket ikke er mørkt, og hvor natten skinner som dagen" (Salme 139,12).

Tak for din støtte og bønner for Promissios arbejde i Etiopien! Sådan er du med til at give en ny start for pigerne på Deborah-hjemmet.

**HUSK LMF ER INGEN
HEMMELIGHED**

Nyt fra kontoret

Nyt om missionærer::

Hanne Kudeha og Kjeld Simonsen
(adresse: Fjaltringbyvej 76, 7620 Lemvig)
er vendt hjem fra Tanzania.

Nyt om medlemmer:

Dødsfald: Eva Simonsen, Alslev, Varde.
Lad os ære hendes minde.

Næste nummer

Hvis du har lyst til at bidrage med en artikel, er du meget velkommen, dog kan jeg ikke garantere for, at den kommer med i bladet Der er brug for nye gode og spændende artikler samt nyhedsbreve fra missionærer. Husk at deadline er 5. maj.

Missionæroversigt

Der blev desværre ikke plads til at indsætte en opdateret missionæroversigt i dette nummer af LMF. På LMF-hjemmesiden ligger der en opdateret oversigt .

Forbehold: Jeg beklager, at visse billeder i dette blad er uklare. Det håber jeg, at I vil bære over med. Det er ikke altid til at få fat i højkvalitetsbilleder. *Vh. redaktøren*

Næste stævne er 22.- 24. september

Kontorets åbningstid:

Tirsdag og onsdag kl. 09:00-16:00

Henvendelser til kontoret skal fortrinsvis ske inden for ovenstående tid.

Hvis du har akut brug for kontorets bistand, bedes du ringe: 41 82 50 22.

AFSENDER:

Lærernes Missions Forening
Skovhøjen 16
3230 Græsted

Meddel venligst adresseændring til kontoret!

OG: Når der betales kontingent eller man donerer gaver: Anfør venligst dit medlemsnummer samt, hvad pengene er givet til. På forhånd tak

Dette indlæg kommer fra Lily Krarup, netop som redigeringen af bladet er ved at være på plads

“Det er med sorg, jeg skriver for at fortælle dig, at min mand er gået bort i dag.”

Den besked fik jeg på Facebook den 5. januar. Det var alt, hvad Ruth Ulea magtede at skrive den dag. Jeg var chokeret, og det var Ruth også, for døden kom meget uventet. Paul var blevet dårlig og indlagt på den nærliggende klinik dagen før.

De fleste af jer LMF'ere ved, hvem Ruth Ulea er, og har fulgt hende i mange år med økonomisk støtte og forbøn. Til gengæld føler hun, at LMF er hendes danske familie, som har stået hende nær, lige siden hun begyndte præsteuddannelsen i Den lutherske Kirke i Nigeria, og som hun færdiggjorde i 1993.

Ruth og Paul blev gift den 23. december 1983, og de havde begge glædet sig til at fejre deres 40 års bryllupsdag i år. De fik fem sønner, som alle var der, da de sagde farvel til deres far. Ruth har skrevet en smuk hilsen til sin mand, Paul.

“Du er en gave, som Gud gav mig. Du var min elskede, min støtte gennem din kærlighed og tålmodighed. Dit sidste smil, tidligt den sidste morgen, viste mig noget smukt. Du hørte, at Gud kaldte dig hjem - du forlod os med et smil. Det fortæller os, at du nu er hos Gud, som elsker dig endnu højere.

40 års smukke minder har du efterladt.

Tak, at du var hos mig i din kærlighed, som var uden betingelser. Jeg beder om, at Herren, vor almægtige Gud vil give dig evig hvile hos sig. Hvil i Fred.

